

OBSAH

FEJETON MÍSTO EDITORIALU 119

AD

Jiří Procházka: Nabízím své odpovědi
(v pokoře) 120

RECENZE

Zbyněk Vybíral: Yaloma nestačí jen
chválit 122

ZRnění Zdeňka Riegra 125

REPORTÁŽ

David Skorunka: Mozaika
rozmanitých příběhů, osudů a variací
na téma narativní terapie 128

POLEMIKA

Jan Roubal: Mýty o gestalt terapii 132

ROZHOVOR

Rodinné konstelace Berta Hellingera
a jejich místo v současné psychoterapii 136

Rozhovor s Ivanem Verným 136
Jaroslav Simon: Rodinné konstelace
(a jiné systémy) 142

TERAPIE

John Banmen: Model Satirovej -
včera a dnes 144
Veronika Jirsáková: Nevědomé
procesy v aktivní imaginaci (1. část) ... 154
Josef Zvoníček: Psychóza a psychiatrie 161

JINÝ POHLED

Michael Vančura: Psychospirituální
krize - 2. část 165

ESEJ

Martin Konečný: Tělo jako časované
self 170

Z DOPISŮ A E-MAILŮ,
OZNÁMENÍ 172

Z „DRUHÉHO BŘEHU“
Václav Ryěl 179

Uzávěrka 53. číslo byla 20. 8. 2003. Vychází čtvrtletně v nákladu 850 výtisků. Příspěvky přijímáme na disketách nebo jako přiložené e-mailové soubory (nejlépe v rtf formátu nebo ve Wordu). Šéfredaktor: doc. PhDr. Zbyněk Vybíral, PhD.; Redakční rada: PhDr. Dana Dobiášová, MUDr. Vladislav Chvála, Mgr. Michal Miovský, PhDr. Zdeněk Rieger, MUDr. David Skorunka, PhDr. Antonín Šimek. Objednávky přijímá redakce: Zbyněk Vybíral, Tomkova 139, 500 03 Hradec Králové, tel. 495 515 506, e-mail: zbynek.vybiral@iscali.cz, www.studovna.cz/konfrontace. Předplatné ročníku: 2003: 276 Kč, při zaslání na Slovensko a jinde do zahraničí 392 Kč (v ceně je zahrnuto poštovné). Obálka Radoslav Pavlíček. Sazba, litografie a tisková příprava Nakladatelství ATD Hradec Králové, tel. +420 604 871 318, e-mail: atd.hk@seznam.cz. Vytiskly České Tiskárny, s.r.o., Ráby. ISSN 0862-8971

FEJETON MÍSTO EDITORIALU

Ve jménu Nejsvětějšího

Nebylo by na tom nic divného... Vždyť už jsme si v psychologii zvykli na Freudiány, Jungiány a Adleriány, Ericksonovce i Satirovce (dle Satirové, nikoliv podle „sati“); v Čechách a na Moravě jsme stačili zaregistrovat Knoblochovce a Peseschkianovce - a naopak už jsme pozapomněli na Reichiány i na Kleiniány. Tak proč se divit novým jménům? Na scéně psychologie a psychoterapie vždycky vyrůstaly herecké hvězdy a primadony a zástupy stály k pokladnám fronty na jejich životní role.

Tak nám v uplynulých několika sezónách, zdá se, vyrostli noví představitelé. Lidé teď stojí fronty na Pessa Boyden psychoterapii, Hellingerovy rodinné konstelace a - kdo ví - možná se etablovat zkusí i Ellisovci nebo Iks Ypsilonovci (ti jsou prý velmi, velmi blízko pravdě a mají v terapii ohromné úspěchy).

Pessa Boyden terapie má v názvu hned dvě příjmení jednoho manželského páru - Alberta Pessa a Diany Boyden. Manželé svůj směr nazývali přesněji „Pessa Boyden System Psychomotor Psychotherapy“. Ne že by to bylo srozumitelnější; i v tomto názvu ostatně vládnou slova táhnou dvě lokomotivy minikultúru dvou osobností. U tohoto tónu by ovšem Konfrontace nechtěly zůstat, rádi zařadíme nahlédnutí (aspoň špehýrkou) do tohoto nového divadla.

Rodinné systémy - přístup Berta Hellingera nedávno okomentoval střízlivý a vzdělaný a zkušený Jan Knop. Tiskneme v tomto čísle velký materiál (rozhovor), z něhož si čtenáři udělají obrázek jistě obsáhlejší. Tiskneme také inzeráty... A to vše s tím, že samo zařazení článku, interview, inzerce neznamená, že bychom chtěli přispívat ke svatořečení. Naopak. Konfrontace budou vždycky inklinovat spíše ke svatokradežím.

Někdy se mi zdá, že je to prokletí každých ideologií či politikou zavánějících systémů. Kla-

nění se diktátorům a mesiášům. Nebo mesiášům a diktátorům? Záleží na pořadí? Tuhle se mě hloubavý osmnáctiletý člověk zeptal, proč je vlastně adorován Che Guevara? Myslíte si, že jsem uměl odpovědět? (Až když byla otázka dávno pryč a moje bezradnost začala hnít, sepnulo mi, že lidé ty různé Che vždycky potřebovali, potřebují a budou potřebovat, že si je vytvoří, vypěstují a vymodlí. Že Che Guevara i Freud byli a jsou více projekcemi kolektivních tužeb a potřeb než „z masa a kostí“.)

Nikdy jsem ve vlastním několikaletém výcviku v transakční analýze nezažil, že by si někdo dovolil zkřivit být jen jediný vlásek na mumifikované hlavě nebožtíka Berna. Od Adleriánů jsem neslyšel zpochybnit Adlera a logoterapeuti, vždycky mi to tak připadalo, vysekávají dodnes japonsky hluboký předklon před Franklem. Ale ostatně proč ne - proti gustu žádný dišputát. Jenom... Jenom mě už kolikrát napadlo, jak to ti Velcí Otcové na řadě míst svého díla nedotáhli, jen načrtli, ano, někde i zpackali. Jak zjednodušovali, jakými byli dogmatiky a vůbec že neměli v lásce svobodu a skepsi. Ale říkejte to oddaným. V každém případě by oddaní měli zatnout tiplec Yalomovi, který si dovolil napsat, že Jung sexuálně zneužíval pacientky, což že se týká také Ernesta Jonese, Ranka a Ferencziho. Je to zvláštní spolek tihle psychoterapeuti. Ti se svatozářím, charismatem a fluidem toho vždy dokázali náležitě využít. (Nebo zneužít?)

Mám návrh. Možná by osočování Velikánů zamezilo, kdyby byl každý guru vysvěcen na Svatého Psychoterapeuta (navrhují psát za jménem Sv. P.), v jiných regionech zeměkoule ať se třeba nazývá Malým Buddhem, Alláhem nebo Ajato-lláhem. Součástí etického kodexu v psychoterapii by byl paragraf o zákazu hanobení. Každý by ho musel podepsat. Žádné další Salmany! Každému, co jeho jest: guruům nanebevzetí, jejich velebitelům povinné klekání a Konfrontacím...? Více svobodných konfrontací.

Zbyněk Vybíral, v létě 2003